

PROGRAM USPOSABLJANJA**ZA UČITELJA VOŽNJE**

Posamezni tematski sklopi v programu usposabljanja za učitelja vožnje se izvajajo v naslednjem obsegu:

Strokovno teoretični del	
TEMATSKI SKLOPI	ŠTEVILO UR
Predpisi o varnosti cestnega prometa z načeli varne vožnje in nevarnosti, ki nastanejo zaradi dejanj v prometu, ki niso v skladu s cestnoprometnimi predpisi	54 ur
Osnove psihologije z načeli etike in filozofije vožnje v cestnem prometu	42 ur
Osnove teorije pouka – didaktika	36 ur
Poznavanje motornih vozil in cest	36 ur
Vožnja motornega vozila	6 ur (obvezni minimum)
Osnove komuniciranja v slovenskem jeziku	18 ur
Praktični del	
Zgradba in izvedba učne ure vožnje motornega vozila – praktično poučevanje	36 ur

PODROČJE DELA VOŽNJA MOTORNEGA VOZILA Dodatno usposabljanje za vožnjo motornega vozila tiste kategorije, za katero želi kandidat pridobiti dovoljenje za učitelja vožnje.	DELA IN NALOGE ▪ seznanitev z vrsto (kategorijo) in tipom vozila ▪ proučitev navodil za upravljanje z vozilom ▪ seznanitev s tehničnimi karakteristikami vozila ▪ uvajanje v vožnjo in dodatno usposabljanje iz tehnike vožnje motornega vozila	ZNANJA IN SPRETNOSTI ▪ pozna vozilo in osnovno opremo motornega vozila določene kategorije ▪ pozna naprave za upravljanje z vozilom in razume njihovo delovanje ▪ pozna in razlikuje med osnovno in dodatno opremo motornega vozila ▪ pozna namembnost in zmožljivosti motornih vozil ▪ temeljito obvlada program praktičnega dela usposabljanja kandidatov za voznike motornih vozil, še posebej za vozila tiste kategorije, za katero želi postati učitelj vožnje	NALOGE ZA DOKAZOVANJE USPOSOBLJENOSTI ▪ kandidat za učitelja vožnje dokaže, da odlično obvlada tehniko vožnje motornega vozila tiste kategorije, za katero želi postati učitelj vožnje ▪ dokaže, da je z vozilom sposoben izvesti vsaj polurno samostojno vožnjo, pri čemer mora obvladati tipične elemente tehnike vožnje, kot jih določa program usposabljanja kandidatov za voznike motornih vozil ▪ pozna razvrstitev motornih vozil v kategorije ▪ zna naštet oziroma razvrstiti motorna vozila po namenu v okviru iste kategorije
--	--	---	--

SKRB ZA BREZHIBNO DELOVANJE AVTOŠOLSKEGA VOZILA	▪ kontrola brezhibnosti delovanja vozila pred vsako praktično vožnjo; kontrola mehanizmov za upravljanje, zaviranje itd. ▪ pregled pravilne namestitve oznak na vozilu, ki je namenjeno poučevanju praktične vožnje s kandidati za voznike (napis Avtošola L, L-tablice...)	▪ pozna načelno zgradbo cestnega motornega vozila ▪ pozna namembnost in zmogljivosti motornih vozil ▪ pozna bistvene sestavne dele cestnih motornih vozil različnih kategorij ▪ razlikuje vozila po masi in dimenzijah ▪ pozna in razlikuje med osnovno in dodatno opremo motornega vozila	▪ zna v grobem opisati zgodovinski razvoj avtomobilizma ▪ opiše osnovne elemente zgradbe vsakega motornega vozila ▪ našteje relativno mirujoče in gibljive dele (motornega) vozila ▪ zna razložiti zgradbo vozil z vidika njihove namembnosti ▪ pozna razvrstitev motornih vozil v kategorije ▪ pojasni različne definicije za maso vozil ▪ opiše razvrstitev motornih vozil po masi in delovni prostornini ▪ zna naštet in opisati značilnosti specialnih motornih vozil v okviru iste kategorije
▪ skrb za brezhibno delovanje avtomobilskega motorja; odpravljanje morebitnih manjših okvar ali nepravilnosti v delovanju	▪ pozna različne vrste pogonskih motorjev, njihove bistvene sestavne dele in princip delovanja motorjev: - štiritaktni motor - dvotaktni motor - rotacijski motor - sestavni deli motorjev - karakteristike motorjev - motor, vzrok za onesnaževanje okolja (hrup, izpušni plini) - oprema za dovod goriva - oprema za hlajenje in za mazanje - električna oprema motorja	▪ zna razložiti prednosti in slabosti različnih vrst motorjev ▪ opiše delovanje štiritaktnega motorja ▪ opiše delovanje dvotaktnega motorja ▪ opiše delovanje motorja z rotirajočim »batom« ▪ našteje tipične karakteristike pogonskih zgorevalnih motorjev ▪ zna prepoznati nepravilnosti v delovanju posamezne opreme in predlagati ukrepe ▪ razloži različne vzroke, zaradi katerih ni mogoče zagnati motorja vozila ▪ našteje in opiše pomen virov električne energije za delovanje motorja in uporabo vozila ▪ opiše, kako vzdržujemo električno baterijo (akumulator)	▪ zna razložiti prednosti in slabosti različnih vrst motorjev ▪ opiše delovanje štiritaktnega motorja ▪ opiše delovanje dvotaktnega motorja ▪ opiše delovanje motorja z rotirajočim »batom« ▪ našteje tipične karakteristike pogonskih zgorevalnih motorjev ▪ zna prepoznati nepravilnosti v delovanju posamezne opreme in predlagati ukrepe ▪ razloži različne vzroke, zaradi katerih ni mogoče zagnati motorja vozila ▪ našteje in opiše pomen virov električne energije za delovanje motorja in uporabo vozila ▪ opiše, kako vzdržujemo električno baterijo (akumulator)

▪ kontrola pravilnosti delovanja različnih mehanizmov vozila	▪ dobro pozna vlogo in delovanje posameznih mehanizmov: - sklopka - menjalnik - diferencial - vzdrževanje - mehanizmi za upravljanje - hidravlične zavore - zračne zavore - druge zavore (naletna, ABS, motorna) - vzdrževanje in kontrola delovanja zavor (tudi zavor priklonih vozil) - vzmetenje (hidravlika) - blažilci tresljajev (amortizerji) - kolesa in pnevmatike	▪ zna razložiti značilnosti posameznih vrst pogonov ter njihove dobre in slabe lastnosti ▪ zna razložiti pomen in delovanje posameznih mehanizmov ▪ razloži delovanje različnih vrst sklopk ▪ opiše vrste in delovanje različnih menjalnikov ▪ pojasni principe delovanja avtomatskega menjalnika ▪ pozna naprave za upravljanje z vozilom in njihove sestavne dele ▪ pojasni pomen pravilne drža volana za varno upravljanje z vozilom ▪ opiše in razloži delovanje krmilnega mehanizma ▪ pojasni, kako ugotovimo brezhibnost krmilnega sistema ▪ razloži pomen in delovanje ročne zavore ▪ razloži prednosti zavornega sistema ABS in drugih novejših zavornih sistemov ▪ razloži, kako se določa zavorna pot, kaj je varnostna razdalja in kako se določa pot prehitevanja ▪ zna opisati vrste prem ter navesti dopustne obremenitve
--	---	---

		▪ pojasni, kako se ugotovi nepravilnosti v sistemu za vzmetenje vozila in stabilizatorjih tresljajev ▪ razloži, kako se pravilno kontrolira tlak v pnevmatikah ▪ demonstrira zamenjavo poškodovanega kolesa (pnevmatike) z rezervnim ▪ pojasni pomen konstrukcijske izvedbe platišč in pnevmatik za varno vožnjo (tudi posebnosti v izvedbi)
▪ kontrola delovanja naprav oziroma opreme vozila; odprava morebitnih nepravilnosti v delovanju	▪ pozna mehansko, električno in elektronsko opremo motornih vozil: - standardna in dodatna oprema - oprema za ogrevanje notranjosti vozila (klima naprava) - svetlobna oprema vozila - oprema za čiščenje stekel, žarometov, hupa - kontrolne in signalne naprave - tahograf - naprave za zaščito voznika in sopotnikov (varnostni pas, naslonjala za glavo, varnostni sedeži, zaščitne blazine) - druga električna oprema - elektronske naprave v vozilu	▪ zna ravnanje s posamezno opremo vozila (vkllop, izkllop, kontrola delovanja) ▪ demonstrira ali opiše zamenjavo žarnice v pozicijskih svetlobnih telesih in žarometih ▪ pojasni pomen standardnih kontrolnih in signalnih naprav ▪ razloži delovanje tahografa in zna zamenjati vložek (disk) ▪ pojasni, kaj vse spada k zaščitnim napravam za voznika, za (so)potnike in za otroke ▪ zna ravnanje z napravami, ki spadajo v dodatno elektronsko opremo vozila (radio, videorekorder, CD, DVD-predvajalnik, GPS)

	▪ skrb za tekoče vzdrževanje vozila in opreme vozila (poletna / zimska vožnja)	▪ pozna načine in ukrepe za vzdrževanje in zaščito vozila ▪ pozna ukrepe za pripravo vozila za vožnjo v zimskih / poletnih razmerah ▪ je usposobljen za ugotavljanje in odpravljanje manjših napak v delovanju vozila	▪ zna kontrolirati količino motornega olja, hladilne tekočine, zavornega olja in tekočine za čiščenje stekel; ▪ pojasniti, kako ukrepamo, če je potrebno ▪ pozna predpise, ki določajo pogoje za varno vožnjo v zimskih razmerah ▪ predstavi ali podrobno opiše, kako zamenjamo poškodovano kolo (poškodba pnevmatike) z rezervnim
▪ izvajanje predpisanih postopkov		▪ pozna postopek tehničnega pregleda motornega vozila ▪ pozna postopek registracije oziroma podaljšanja registracije ▪ pozna vrste avtomobilskega zavarovanja ▪ pozna postopek pridobitve in podaljšanja prometnega dovoljenja	▪ podrobno opiše postopek tehničnega pregleda cestnega motornega vozila (pooblastila izvajalca postopkov) ▪ zna pojasniti postopek registracije ali podaljšanja registracije motornega vozila ▪ razloži vrste in prednosti avtomobilskega zavarovanja ▪ zna pojasniti postopke za pridobitev prometnega dovoljenja

		Vloga učnih pripomočkov in njihova uporaba: ▪ klasični učni pripomočki ▪ avdiovizualni pripomočki: uporaba računalnika; multimedija	▪ pojasni pomen uporabe učnih pripomočkov ▪ našteje, kateri učni pripomočki se uporabljajo pri usposabljanju kandidatov za voznike glede na izbrano kategorijo vozila
POUČEVANJE PRAKTIČNE VOŽNJE – 1. stopnja	▪ uporaba osnovnih psiholoških spoznanj v praksi	Osnove psihologije: ▪ laična in sodobna znanstvena psihologija ▪ naloge in vrste psihologije ▪ odnosi med telesnimi in duševnimi procesi ▪ predmet psihologije in njene metode ▪ pozna osnove prometne psihologije in načela etike in filozofije vožnje v cestnem prometu	▪ demonstrira izvedbo učne ure vožnje za poljubno izbrano vajo iz programa za usposabljanje voznikov motornih vozil ▪ našteje kriterije za ocenjevanje praktične vožnje ▪ na praktičnem primeru razloži temeljne dejavnike praktičnega usposabljanja ▪ razloži, katere cilje želimo doseči s posameznimi vajami iz vožnje (kognitivni, psihomotorični, afektivni vidik) ▪ na konkretnem primeru razloži pogoje za napredovanje kandidata z ozirom na predhodno osvojena znanja in spretnosti
			▪ opredeli razliko med laično in sodobno znanstveno psihologijo ▪ našteje vrste psihologij in njihove naloge ▪ pove, kakšen je odnos med telesnimi in duševnimi procesi v konkretnih prometnih situacijah (v izbranih primerih) ▪ opredeli predmet psihologije in našteje njene metode

	▪ izdelava ustreznih priprav za izvedbo učnih ur praktične vožnje z določenim kandidatom ob upoštevanju temeljnih pedagoško-andragoških načel	Učne metode: ▪ ustna razlaga ▪ razgovor ▪ demonstracija ▪ pisni izdelki ▪ delo s teksti ▪ urjenje	▪ opiše najbolj pogosto uporabljene metode pri usposabljanju voznikov ▪ razloži, pri katerih vajah je najbolj primerna metoda razgovora oziroma diskusije ▪ razloži, kaj se kandidat za voznika lahko nauči sam z urjenjem ▪ opiše metodo »štirih stopenj« in pojasni njene sestavine ▪ razloži, v katerih primerih je najbolj ustrezna metoda razlage ▪ našteje in opiše učne metode, ki so najbolj primerne za teoretični del usposabljanja ▪ našteje in opiše metode, ki so najbolj primerne za poučevanje vožnje ▪ razloži, pri katerih vajah iz vožnje je najbolj primerna metoda demonstracije in imitacije ▪ razloži, v katerih primerih je izjemoma dopustna improvizacija	▪ opiše in pojasni, katere učne oblike so najbolj primerne za teoretični pouk, katere pa za praktični pouk
		Učne oblike: ▪ frontalna ▪ skupinska ▪ delo v dvojicah ▪ individualna ▪ programirani pouk		

▪ uporaba temeljnih spoznanj teorije pouka (didaktike)		Osnovni pojmi: ▪ vzgoja, izobraževanje, pouk ▪ opredelitev pedagogike, didaktike, andragogike Analiza učnega procesa: ▪ dejavniki, ki vplivajo na učni proces ▪ stopnje v procesu učenja ▪ vloga in opredelitev samoizobraževanja	▪ pojasni razliko med vzgojo in izobraževanjem ▪ razloži pojem pouka na praktičnih primerih ▪ razloži pojme: učni proces, vzgoja, usposabljanje, izobraževanje ▪ razloži vsebino in cilj priprave na posamezno učno uro vožnje ▪ zna vsako učno enoto razčleniti na posamezne sklope ▪ pojasni, kaj obsega priprava na izvedbo učne ure iz vožnje ▪ razloži vsebinski in tehnični del priprave na uro predavanja ▪ pojasni, kaj spada v materialni in kaj v tehnični del priprave na izvedbo posamezne učne ure ali učne enote ▪ pojasni pomen pisnih priprav na izvedbo učne ure
		Didaktična načela: ▪ ustreznost pouka razvojni stopnji ▪ individualizacija in diferenciacija pouka ▪ socializacija ▪ zavestna aktivnost ▪ nazornost ▪ sistematičnost in postopnost ▪ trajnost znanja, spretnosti in navad ▪ povezanost teorije s prakso, ekonomičnost ▪ življenjska bližina, doživljanje	▪ našteje in razloži didaktična načela ▪ na konkretnih primerih razloži in utemelji načelo postopnosti in nazornosti ▪ na praktičnem primeru razloži pomen povezovanja teorije s prakso

ORGANIZIRANJE IN NAČRTOVANJE (PRIPRAVA) IZVEDBE PRAKTIČNIH VOŽENJ S KANDIDATI ZA VOZNIKE MOTORNIH VOZIL	▪ izdelava terminskega plana voženj s kandidati ▪ vodenje predpisanih evidenc in druge dokumentacije ▪ kritično spremljanje kakovosti svojega dela s kandidati za voznike motornih vozil	▪ pozna program usposabljanja kandidatov za voznike motornih vozil ▪ natančno obvlada programe praktičnega dela usposabljanja vožnje motornega vozila z ozirom na kategorijo, še posebno za tisto, za katero želi postati učitelj vožnje ▪ je usposobljen za individualno in programirano delo s kandidatom za voznika motornih vozil ▪ zna racionalno organizirati svoje delo ▪ se zaveda pomena avtošolskega vozila kot nepogrešljivega učnega sredstva za pouk vožnje v vseh različnih prometnih situacijah	▪ natančno pozna teoretični del programa usposabljanja kandidatov za voznike motornih vozil ▪ našteje vrste in pozna strukturo programov usposabljanja za vožnjo motornih vozil določene kategorije ▪ dokaže, da je sposoben izdelati pripravo in izvesti s kandidatom za voznika motornega vozila katerokoli učno uro iz vožnje (poljubno izbrano vajo), dokaže, da razume pojem in opiše strategijo praktičnega dela usposabljanja vožnje motornega vozila ▪ pozna dejavnike, ki vplivajo na izbiro strategije praktičnega dela usposabljanja ▪ opiše posledice, ki jih lahko ima neupoštevanje zakonitosti pravilno izbrane strategije na usposabljanje kandidata
---	--	--	--

	▪ ocena psihofizičnega stanja kandidata pred vsakokratnim začetkom praktične vožnje, strokovni pristop do kandidata in ustrezno ukrepanje v primeru potrebe	Duševni procesi: ▪ občutki in zaznave, nastanek in razlike s primeri ▪ predstavljanje, zanesljivost in negotovost predstavl ▪ spomin in pozabljanje, vrste spomina ▪ mišljenje kot najvišji psihični proces in vloga učenja ▪ čustvovanje, vrste čustev ▪ vpliv čustev na telesno dogajanje in duševne pojave	▪ opiše duševne procese v posameznih prometnih situacijah ▪ na konkretnih primerih opiše razliko med občutkom in zaznavo ▪ pojasni, v katerih prometnih situacijah so predstave zanesljive in v katerih negotove ▪ našteje vrste spomina ▪ razloži mišljenje kot najvišji psihični proces ▪ razloži pomen in proces učenja ▪ razloži značilnosti ustvarjalnega mišljenja ▪ pojasni, kdaj govorimo o čustveni zrelosti človeka ▪ razloži čustveno stabilnost oziroma nestabilnost na konkretnem primeru ▪ našteje vrste čustev in opiše njihov vpliv na telesno dogajanje med vožnjo ▪ razloži vpliv čustev na posamezne duševne pojave (predstavi na konkretnih primerih)
--	---	---	---

	▪ spodbujanje kandidata, prilagajanje zahtev učitelja vožnje že osvojenemu znanju in spretnostim bodočega voznika ter voznim razmeram na cesti	Sposobnost in motivacija: ▪ nastanek in razvoj sposobnosti vrste sposobnosti (fizične, senzorne, psihomotorne, mentalne) ▪ merjenje sposobnosti ▪ motivacija, motivacijski konflikti ▪ motivacija, vrste in izvor ▪ nastanek in vrste motivacijskih konfliktov ▪ biološke in socialne potrebe	▪ opiše nastanek in razloži razvoj sposobnosti ▪ našteje vrste sposobnosti in jih opiše ▪ našteje, katere sposobnosti so značilne za bodega voznika ▪ razloži, kako merimo sposobnosti ▪ pojasni pojem motiv in našteje vrste motivov ▪ razloži razloge za motivacijo na posameznih primerih ▪ opiše nastanek motivacijskih konfliktov ▪ našteje in opiše vrste motivacijskih konfliktov ▪ pove, kako se kažejo biološke in socialne potrebe človeka
▪ spremljanje kandidatovega napredovanja v obvladovanju vozila, njegovih spretnosti v ravnanju z mehanizmi za upravljanje vozila in v spretnosti vožnje		Zakoničnosti učenja: ▪ osnovne značilnosti in oblike učenja ▪ motorično in verbalno učenje ▪ učenje in pozabljanje ▪ tehnike učenja ▪ zastoji pri učenju ▪ dejavniki uspešnega učenja	▪ predstavi osnovne značilnosti in oblike učenja ▪ razloži razliko med motoričnim in verbalnim učenjem ▪ nariše in pojasni krivuljo učenja ▪ predstavi tehnike učenja ▪ navede vzroke, ki povzročijo zastoj pri učenju ▪ našteje in opiše dejavnike uspešnega učenja

Spoznavanje vozila in učenje osnovnih elementov tehnike vožnje na neprometni površini, ki ni javna cesta	▪ seznanitev s kandidatom in prevzem kandidata na praktično poučevanje vožnje ▪ razgovor s kandidatom o njegovih predhodnih izkušnjah v vožnji ▪ motornih vozil (preizkus osnovnih veščin, potrebnih za obvladovanje vozila) ▪ seznanjanje kandidata z osnovami tehnike vožnje – izvedba vaj na poligonu ali drugi neprometni površini, ki ni javna cesta (spoznavanje vozila in učenje osnovnih elementov tehnike vožnje) ▪ uvajanje kandidata v vožnjo motornega vozila določene kategorije po predpisanem programu usposabljanja: - uvodna učna ura - počasna vožnja in vijuganje - prestavljanje v višje prestave - zmanjševanje hitrosti in ustavljanje vozila - vzvratna vožnja	▪ učitelj vožnje mora biti sposoben, da kandidatu za voznika s pojasnjevanjem in z demonstracijo na enostaven in razumljiv način razloži vse potrebno, da bo mogel kandidat pod njegovim vodstvom opraviti osnovne vaje iz tehnike vožnje motornega vozila ▪ učitelj vožnje mora biti sposoben, da pozorno spremlja in presoja, kdaj kandidat v zadostni meri osvoji posamezne spretnosti pri upravljanju vozila ▪ učitelj vožnje mora biti sposoben, da med vožnjo neopazno kontrolira kandidata in neprestano preverja njegovo izurjenost v tehniški vožnje ▪ učitelj vožnje mora biti sposoben realno oceniti napredovanje kandidata v vožnji ▪ znati mora primerno motivirati oziroma spodbuditi kandidata za vključevanje v vedno bolj zahtevne prometne situacije	▪ dokaže, da je sposoben s kandidatom za voznika izvesti katerokoli izmed vaj v okviru 1. stopnje usposabljanja: Uvodna učna ura: ▪ seznanjanje z načinom uporabe posameznih naprav in opreme vozila ▪ preizkus delovanja naprav ▪ odpiranje in zapiranje vrat ▪ prilagoditev sedeža vozniku, drža telesa in drža rok na volanu ▪ namestitev varnostnega pasu in vzglavnika ▪ nastavitve vzvratnih ogledal ▪ zagon motorja ▪ speljevanje in ustavljanje vozila Počasna vožnja in vijuganje: ▪ počasna vožnja z drsečo sklopko ▪ vijugasta vožnja v prvi prestavi naprej ▪ prestavljanje v drugo prestavo ▪ ustavljanje ▪ vožnja osmice (slalom) ▪ orientacija vozila (glede na širino in dolžino vozila) Prestavljanje v višje prestave: ▪ speljevanje vozila in pospeševanje hitrosti ▪ vožnja z eno roko (druga je na prestavni ročici) ▪ vožnja s prestavljanjem v drugo in tretjo prestavo in nazaj v drugo prestavo
--	--	---	--

	▪ stalno opozarjanje na napake pri izvajanju posameznih vaj; ▪ ponavljanje in utrjevanje vodenje evidenčnega kartona o napredovanju kandidata – o obvladovanju posameznih praktičnih vaj iz vožnje ▪ presojanje o usposobljenosti kandidata za napredovanje – za izvajanje vaj v okviru 2. stopnje usposabljanja (vključevanje v promet) ponavljanje in utrjevanje		▪ vožnja mimo ovire, spreminjanje smeri vožnje Zmanjševanje hitrosti in ustavljanje vozila: ▪ prestavljanje iz višjih prestav v nižje ▪ zmanjševanje hitrosti in ustavljanje z uporabo delovne zavore ▪ ustavljanje na določenem mestu ▪ nenadno ustavljanje – ustavljanje v sili ▪ ustavljanje z zaviranjem v različnih vozniških razmerah ▪ ustavljanje vozila z uporabo vzvratnih ogledal, smernih utripalk in delovne zavore Vzvratna vožnja: ▪ naravnost nazaj – drža volana z eno roko ▪ počasna vijugasta vzvratna vožnja
POUČEVANJE PRAKTIČNE VOŽNJE – 2. stopnja	▪ kritično opazovanje kandidata za voznika med vožnjo motornega vozila ▪ spoznavanje osebnostnih lastnosti kandidata in načinov odzivanja v različnih prometnih situacijah	Temperament in značaj človeka: ▪ temperament ▪ dejavniki, ki vplivajo na temperament ▪ vrste temperamentov ▪ značaj ali karakter ▪ odražanje značaja (odnos do sebe, do drugih, do dela)	▪ opredeli pojem temperament ▪ pojasni dejavnike, ki vplivajo na temperament človeka ▪ našteje in opiše vrste posameznih temperamentov ▪ opiše, kako se izraža značaj človeka ▪ opiše značajske poteze dobrega voznika ▪ razloži, kako se značajske poteze voznika odražajo v prometu ▪ na primeru razloži, kaj pomeni introvertiranost in kaj ekstravertiranost

	▪ opozarjanje voznika na neprimerne reakcije in ravnanje med vožnjo	Osebnost in prilagajanje osebnosti: ▪ človekova osebnost ▪ dejavniki, ki vplivajo na razvoj osebnosti (dednost, okolje, družina, šolska in družbena vzgoja, lastna aktivnost) ▪ pojem in viri frustracije ▪ splošna narava frustracije ▪ reagiranje na frustracijo ▪ obrambni mehanizmi osebnosti ▪ napake pri ocenjevanju ljudi in odpravljanje napak Inteligentnost: ▪ pojem, definicije inteligentnosti ▪ kronološka in mentalna starost	▪ pove, kako opredelimo človekovo osebnost ▪ našteje in opiše temeljne sestavine osebnosti ▪ našteje dejavnike, ki vplivajo na razvoj osebnosti ▪ razloži, kako vpliva osebnost udeleženca v prometu na prometno varnost ▪ opredeli in na primeru pojasni, kako se kaže osebnostna zrelost človeka ▪ pojasni pojem frustracije in navede vzroke, ki jo lahko povzročijo ▪ opiše splošno naravo frustracij ▪ našteje in opiše različne reakcije človeka na frustracijo ▪ našteje in opiše različne obrambne mehanizme osebnosti ▪ razloži vzroke za napačno ocenjevanje ljudi ▪ opredeli pojem inteligentnost in opiše dejavnike, ki vplivajo nanjo ▪ opredeli kronološko in mentalno starost človeka
--	---	--	---

▪ preverjanje teoretičnega znanja kandidata v konkretnih prometnih situacijah	▪ Zakonodaja, ki ureja cestni promet: ▪ pozna temeljne pojme o ureditvi cestnega prometa in cestnoprometne infrastrukture ▪ obvlada temeljne pojme s področja cestnoprometne zakonodaje ▪ obvlada predpise o varnosti cestnega prometa ▪ pozna zakonodajo, ki ureja delitev javnih cest ▪ pozna tehnične elemente cest in njihov vpliv na varnost prometa ▪ pozna pomen in vlogo organov za urejanje in nadzor cestnega prometa ▪ zna predvideti možne posledice neupoštevanja prometnih pravil ▪ zna razložiti pravilno ukrepanje voznika v poljubnih prometnih situacijah (simulacije)	▪ pozna pomen izrazov, ki jih opredeljuje Zakon o varnosti cestnega prometa in drugi podzakonski predpisi ▪ pozna vsebino posameznih predpisov, ki urejajo varnost cestnega prometa ▪ opiše klasifikacijo javnih cest v skladu z Zakonom o cestah ▪ našteje organe za urejanje cestnega prometa (pooblašcene osebe) in njihove naloge ▪ našteje tipične vzroke za prometne nesreče ▪ zna sklepati na vzrok za prometno nesrečo na podlagi njenega opisa (primeri) ▪ dokaže, da je sposoben razrešiti poljubne simulirane prometne situacije (baza podatkov za testne pole) ▪ zna brez napak pravilno izpolniti naključno izbrano testno polo
---	--	---

	▪ kontroliranje znanja splošnih prometnih pravil	Splošna prometna pravila in nevarnosti, ki nastanejo zaradi neupoštevanja prometnih pravil: ▪ vključevanje v promet, stran vožnje ▪ obračanje, vzvratna vožnja ▪ hitrost vožnje ▪ razdalja med vozili ▪ zavijanje ▪ promet in prednost na križišču ▪ srečevanje vozil ▪ vožnja mimo ustavljenega vozila in prehitevanje ▪ prometne nesreče kot posledica napačnega prehitevanja ▪ zvočni in svetlobni opozorilni znaki ▪ ustavljanje in parkiranje vozil	▪ pozna pravila cestnega prometa (s poudarkom na motornih vozilih) ▪ zna na konkretnem primeru (za posamezne kategorije vozil) pojasniti, kaj spada v pripravo vozila na začetek vožnje ▪ zna navesti temeljno vsebino zakonskih členov, ki se nanašajo na hitrost vožnje ▪ zna razložiti situacije, povezane z vožnjo skozi različne vrste križišč ▪ razloži dolžnosti voznika, če se vozilo zaradi višje sile (okvara) ustavi na cestišču ▪ opiše načine napačnega prehitevanja in predvidi posledice ▪ pojasni pojme: speljevanje, vožnja, prehitevanje, srečanje, ustavljanje, parkiranje ▪ pojasni različne načine ravnanja s tovorom ▪ pojasni dolžnosti voznika v zvezi s prevozom tovora (oznake vozila itd.) ▪ razloži pomen in delovanje tahografa; pozna vrste in lastnosti tahografov
--	--	---	--

▪ kontroliranje znanja posebnih prometnih pravil	Posebna prometna pravila: ▪ promet vozil na motorni pogon ▪ promet cestne železnice in drugih tirnih vozil ▪ promet koles ▪ promet vprežnih vozil ▪ hoja pešcev ▪ promet na prehodu ceste čez železniško progo ▪ promet na avtomobilski cesti in na cesti, rezervirani za motorna vozila ▪ promet v predorih ▪ vozila s spremstvom ▪ vozila s prednostjo ▪ prevoz oseb ▪ tovor na vlaku ▪ vleka vozil ▪ označitev vozil za prevoz nevarnih snovi ▪ delo na cesti ▪ uporaba luči v cestnem prometu ▪ vožnja v slabem vremenu ▪ vožnja v koloni ▪ označevanje vozil, ustavljenih na vozišču	▪ pozna temeljna prometna pravila, ki veljajo za druge, »nemotorizirane« udeležence v prometu (pešci, kolesarji, vprežna vozila ipd.) ▪ razloži pojem vleka vozila in opiše posamezne primere ▪ pojasni pojem izredni prevoz in opiše primer ▪ pojasni pojem prevoz s spremstvom in opiše primer ▪ našteje vozila, ki se jih lahko pod določenimi pogoji šteje za vozila s prednostjo ter opiše primer ▪ navede oznake na vozilu, po katerih vemo, da gre za prevoz nevarnih snovi ▪ opiše tipične prometne situacije z drugimi udeleženci v prometu (vlak, cestna železnica ...) ▪ opiše rabo luči in drugih svetlobnih naprav na vozilu ▪ našteje tipične značilnosti vožnje v posebnih razmerah (slabe vozne razmere, slabe vremenske razmere, predori, vožnja po večjih strminah, ozkih cestah ipd.)
--	--	--

	▪ preverjanje poznavanja in razlikovanja prometnih znakov	Prometni znaki, njihov pomen in posledice neupoštevanja prometnih znakov: ▪ postavljanje znakov in njihova razdelitev ▪ znaki za nevarnost ▪ znaki za izrecne odredbe ▪ znaki za obvestila ▪ svetlobni prometni znaki ▪ označbe na vozišču ▪ dopolnilne table pri prometnih znakih	▪ pozna naprave za urejanje prometa in zna razložiti njihovo funkcijo ▪ našteje in opiše vrste prometnih znakov, njihovo sporočilno vrednost in lastnosti ▪ razloži, kaj so hitrostne ovire na cestišču; čemu služijo in kje se običajno naleti nanje ▪ pojasni potek prometa v naselju brez prometnih znakov, kjer velja le nekaj osnovnih prometnih pravil ▪ razloži, kaj spada v skupino svetlobnih prometnih znakov in opiše njihovo funkcijo (utripajoče luči, semafor ...) ▪ opiše tipične primere označb na cestišču
--	---	---	--

Učenje vožnje po cestah z redkim prometom v naselju in zunaj naselja; obračanje, ustavljanje in parkiranje; razvrščanje pred križišči in vožnja skozi križišča, vožnja mimo stoječih vozil, ovir oziroma objektov	▪ vključevanje kandidata v manj zahtevne prometne situacije – učenje vožnje po cestah z redkim prometom v naselju in zunaj naselja - vključevanje v promet - vožnja po klancu - navzgor in navzdol - vožnja po manj prometni cesti zunaj naseljenega kraja - obračanje vozila - vožnja mimo - vožnja po manj prometnih ulicah in križiščih - vožnja skozi križišča - ustavljanje in parkiranje vozila ▪ ugotavljanje in spremljanje znanja predpisov o varnosti cestnega prometa ▪ stalno preverjanje kandidata, če se v zadostni meri zaveda pomena raznih vrst prometnih znakov, električne prometne signalizacije, različnih označb na vozišču in dopolnilnih prometnih oznak	▪ dobro pozna različne vrste udeležencev v cestnem prometu: navadna motorna vozila različnih kategorij; vprežna vozila; vozila, ki sodijo v področje kmetijske in gradbene mehanizacije; cestno železnico in druga tirna vozila; kolesarje; pešce; razna specialna vozila različnih kategorij ali vozila, ki so vključena v promet zaradi posebnih nalog ▪ je sposoben učinkovito motivirati kandidata za pravilno prilagajanje razmeram na cesti v naselju ali zunaj naselja ▪ je sposoben učinkovito motivirati kandidata za zanesljivo in varno vožnjo ob spremenjenih ali poslabšanih razmerah na cesti (delo na cesti, vožnja v poslabšanih vremenskih razmerah, živali na cesti)	▪ dokaže, da je sposoben izvesti katerokoli vajo v okviru 2. stopnje usposabljanja za vožnjo motornega vozila: Vključevanje v promet: ▪ s poligona, ▪ s parkirišča ▪ s kolovozne poti ali druge neprometne površine. ▪ Vožnja po klancu navzgor in navzdol: ▪ speljevanje v klanec z uporabo ročne zavore – naprej in vzvratno, ustavljanje na klancu ▪ speljevanje po klancu navzdol – naprej in vzvratno ▪ Vožnja po manj prometni cesti zunaj naselja: ▪ lega in hitrost vozila na vozišču, ▪ srečanje vozil na ozki cesti v ravnini in ozki cesti z večjim vzdolžnim nagibom, ▪ improvizacija okvare ▪ Obračanje vozila: ▪ polkrožno obračanje ▪ obračanje z manevriranjem, ▪ obračanje v križišču z uporabo stranske ceste ali uvoza
Vožnja mimo:			

	▪ pravočasno dajanje navodil za vožnjo ▪ navajanje kandidata na celovito opazovanje in pravilno zaznavanje prometnih situacij ▪ navajanje kandidata na predvidevanje morebitnih nenadnih dogodkov, ki bi utegnili pomeniti nevarnost za varno vožnjo ▪ stalno in sprotno opozarjanje na napake in storjene nepravilnosti pri vožnji in v zvezi z upravljanjem vozila ▪ analiziranje usposobljenosti kandidata za prehod na izvajanje zahtevnejših vaj ▪ presojanje o usposobljenosti kandidata za napredovanje – za izvajanje vaj iz vožnje v okviru 3. stopnje usposabljanja		▪ ustavljenega ali parkiranega vozila (avtobusa mestnega prometa), ▪ ovire na vozišču, ▪ otoka za pešce in drugih objektov na cesti. Vožnja po manj prometnih ulicah in križiščih: ▪ razvrščanje pred križiščem in vožnja skozi križišča, ▪ vožnja naravnost in zavijanje v desno, ▪ razvrščanje pred križiščem in zavijanje v levo. Vožnja skozi križišča: ▪ preko prehoda ceste čez železniško progo (zavarovan oz. nezavarovan prehod), ▪ približevanje in vožnja preko prehoda za pešce in kolesarske steze ▪ vožnja skozi križišče s krožnim prometom. Parkiranje vozila: ▪ bočno ustavljanje in parkiranje med dvema voziloma, ▪ parkiranje v bokse, vzvratno bočno parkiranje
--	--	--	--

POUČEVANJE PRAKTIČNE VOŽNJE – 3. stopnja	▪ vključevanje kandidata v normalno zahtevne in bolj zahtevne prometne situacije – učenje vožnje v gostem prometu v naselju in zunaj naselja: - razvrstitev in vožnja skozi križišče, kjer je promet urejen s svetlobnimi prometnimi znaki ali ga ureja policist - vožnja po širših cestah, kjer so označeni ali niso označeni prometni pasovi - vožnja po enosmernih cestah - vožnja po cesti zunaj naseljenega kraja - nočna vožnja v naseljenem kraju - nočna vožnja zunaj naseljenega kraja - samostojna vožnja zunaj naseljenega kraja v gostejšem prometu - samostojna vožnja v naseljenem kraju z gostim prometom - vožnja po avtomobilski cesti in cesti,	Medsebojni odnosi udeležencev v prometu – prometna kultura: ▪ človek – družbeno bitje ▪ vedenje/ravnanje voznika med vožnjo (agresivnost, dominantnost, podredljivost) ▪ vrste in tipi voznikov ▪ tekmovalni in odtujeni medsebojni odnosi v prometu (vozniki, pešci, kolesarji) ▪ pomembnost solidarnosti, pomoč sodelujočim v prometu ▪ voznik in policist ▪ voznik in prometna nesreča (pobeg s kraja nesreče) ▪ voznik in sopotniki ▪ pravila defenzivne vožnje ▪ izjemno (vljudnostno) odstopanje prednosti ▪ varna in kulturna vožnja	▪ zna pojasniti pojme agresivnost, podredljivost in dominantnost ▪ na primerih opiše, kako agresivnost, podredljivost ali dominantnost voznika lahko vplivajo na varnost prometa ▪ opiše, kako po načinu vožnje lahko sklepamo na voznikove psihološke značilnosti ▪ našteje in opiše tipe voznikov ▪ opiše, kakšni so lahko odnosi med udeleženci v prometu (vozniki, pešci, kolesarji) ▪ opiše pomen solidarnosti in medsebojne pomoči udeležencev v prometu ▪ na primerih opiše odnos med voznikom in policistom ▪ našteje in opiše različne reakcije voznikov ob doživetju prometne nesreče ▪ opiše različnost odnosov med voznikom in (so)potniki ▪ navede in razloži temeljne značilnosti defenzivne vožnje na posameznih primerih
---	--	--	---

	rezervirani za motorna vozila ▪ navajanje kandidata na prednosti defenzivne vožnje in na sodelujoč in kulturen odnos do drugih udeležencev v prometu ▪ ugotavljanje odnosa kandidata za voznika do uživanja oziroma zlorabe alkohola, mamil in drugih psihoaktivnih snovi, tudi nekaterih zdravil	Vpliv alkohola in drugih dejavnikov na vozne sposobnosti voznikov: ▪ vpliv alkohola na živčni sistem, osebnostne spremembe ▪ ugotavljanje alkoholiziranosti voznikov in prometna zakonodaja ▪ vpliv nikotina, neposredni in posredni učinki kajenja ▪ vpliv nekaterih zdravil na človeka ▪ vrste zdravil, ki vplivajo na sposobnosti voznika za varno vožnjo ▪ vpliv mamil na živčni sistem, osebnostne spremembe	▪ opiše vpliv alkohola na živčni sistem ▪ opiše vpliv alkohola na osebnostne spremembe človeka ▪ opiše postopek policista v primeru suma, da gre za vinjenega voznika ▪ navede, kaj glede alkoholiziranosti voznikov določa prometna zakonodaja ▪ opiše neposredne in posredne učinke kajenja na sposobnosti voznika za vožnjo ▪ opredeli pojem psihoaktivna zdravila in opiše vpliv nekaterih zdravil na sposobnosti voznika za varno vožnjo ▪ opiše učinek mamil na živčni sistem in na psihofizične sposobnosti voznika (udeleženca v prometu) ▪ opiše vpliv zlorabe drog na človekovo osebnost
--	---	---	---

	▪ seznanjanje kandidata s posebnostmi nočne vožnje ▪ navajanje kandidata na posebnosti vožnje ob zmanjšani vidljivosti (megla, dež, sneg, direktno sonce) ▪ navajanje kandidata na posebnosti vožnje v primeru spremenjenih razmer na cestišču (mokra cesta, poledica, zasneženo cestišče)	Odnos: človek-vozilo-cesta: ▪ ocenjevanje razdalje ▪ barvni kontrast in zlivanje barv ▪ vožnja v neugodnih razmerah (mrak, megla, dež, sneg ipd.)	▪ na primeru razloži pomembnost stalnega in pravilnega ocenjevanja razdalje med vozili ter med vozilom in drugimi objekti na cesti ▪ našteje primere uporabe kontrastnih barv v prometu ▪ na primeru opiše, kako vpliva zlivanje barv na prometno varnost ▪ razloži, na kaj je treba biti pozoren pri vožnji v neugodnih vremenskih razmerah ▪ zna pojasniti, kako lahko razmere na cestišču vplivajo na dinamiko vožnje ▪ opiše načine pravilnega zaviranja v različnih voznih razmerah
	▪ prepoznavanje/identificiranje psihičnega oziroma psihofizičnega stanja kandidata za voznika pred nastopom vožnje in med vožnjo motornega vozila	Psihična in psihofizična neugodna stanja voznika: ▪ utrujenost, vzroki in vrste, preprečevanje utrujenosti ▪ neugodna duševna stanja (trenutna in trajno neugodna stanja) ▪ neugodna telesna stanja (mraz, vročina, bolezenska stanja)	▪ pojasni vzroke in vrste utrujenosti ▪ opiše načine za preprečevanje ali ublažitev utrujenosti ▪ opiše neugodna duševna stanja (hipna in trajajoča) ▪ razloži vpliv neugodnega telesnega stanja voznika na varnost vožnje ▪ razloži pomen klimatskih naprav

	▪ preverjanje obsega kandidatovega teoretičnega znanja in sposobnosti uporabe znanja v praktičnih primerih	Predpisi in znaki, ki jih dajejo pooblašene uradne osebe: ▪ znaki in odredbe, ki jih dajejo pooblašene osebe za urejanje cestnega prometa ▪ prekinitve vožnje ▪ odvzem voznškega dovoljenja ▪ kontrola alkoholiziranosti ▪ izločitev vozila iz prometa ▪ mandatno kaznovanje	▪ pojasni vlogo prometnih policistov pri urejanju in nadzoru prometa in opiše tipične primere ▪ našteje pooblastila, ki jih ima prometni policist in opiše najbolj pogoste primere ▪ razloži pojem psihofizično stanje voznika ▪ navede pooblastila policistov in načine za preverjanje alkoholiziranosti voznikov
	▪ ugotavljanje kandidatove tolerance do zahtev, ki so opredeljeni s predpisi o varnosti cestnega prometa	Predpisi o voznikih vozil na motorni pogon: ▪ pogoji za vožnjo vozil ▪ usposabljanje voznikov ▪ dovoljenje za vožnjo vozil (pridobitev, podaljšanje, veljavnost, odvzem) ▪ zdravstveni pregledi voznikov	▪ pojasni, kako pridobimo vozniško dovoljenje za vožnjo motornega vozila določene kategorije ▪ pove, kaj obsega zdravstveni pregled za voznike motornih vozil različne kategorije
	▪ poudarjanje pomena predpisov, ki prispevajo k varni vožnji motornega vozila	Predpisi o motornih vozilih: ▪ registracija motornih in priklopnih vozil ▪ prometno dovoljenje (izdaja, veljavnost, podaljšanje veljavnosti) ▪ začasna registracija ▪ tehnični pregled motornih in priklopnih vozil	▪ opiše postopek za registracijo ali za podaljšanje registracije motornega vozila ▪ zna pojasniti postopek za pridobitev oziroma podaljšanje veljavnosti prometnega dovoljenja ▪ razloži postopek za tehnični pregled motornega vozila

	▪ preverjanje kandidatove pripravljenosti za pravilno ukrepanje in pomoč udeležencu v prometu (okvara vozila, nujnost primera, prometna nesreča) ▪ poudarjanje pomena solidarnosti med udeleženci v prometu	Ukrepanje ob prometni nesreči: ▪ prijava prometne nesreče ▪ zavarovanje kraja prometne nesreče ▪ odstranitev vozil in drugih predmetov s kraja prometne nesreče	▪ opiše, kako se ukrepa, če se naleti na prometno nesrečo, pa v njej nismo udeleženi ▪ opiše, kakšen je postopek, če smo udeleženi v lažji prometni nesreči (brez poškodb); zapis poročila (UE), obisk zavarovalnice ipd.
	▪ opozarjanje na nepotrebno onesnaževanje okolja in povzročanje hrupa	Varovanje okolja: ▪ hrup ▪ onesnaževanje	▪ opiše, na kakšne načine motorna vozila onesnažujejo okolje in na kaj je treba biti pozoren, da je onesnaževanja čim manj ▪ pojasni, kako naj ukrepa voznik, da povzroči z vozilom čim manj hrupa

Učenje vožnje v gstem prometu v naselju in zunaj njega, podnevi in ponoči; razvrščanje in vožnja skozi križišča, v katerih je promet urejen s svetlobnimi prometnimi znaki; razvrščanje in vožnja skozi križišča, v katerih promet ureja policist; vožnja po enosmerni cesti; vožnja po večpasovni cesti in razvrščanje z enega na drug prometni pas; dohitevanje in prehitevanje; vožnja po cesti, rezervirani za motorna vozila in vožnja po avtocesti.	▪ uvajanje kandidata v čimbolj samostojno vožnjo ▪ opozarjanje kandidata na pravočasno prepoznavanje posameznih prometnih situacij ▪ opozarjanje na stalno in pravočasno predvidevanje morebitne nevarnosti ▪ spodbujanje h korektnim in kulturnim odnosom med vozniki v cestnem prometu	▪ zna kandidatu za voznika motornega vozila na razumljiv način predstaviti posamezno vajo in cilje, ki jih mora doseči	▪ dokaže, da zna s kandidatom za voznika motornega vozila izvesti katerokoli vajo v okviru 3. stopnje usposabljanja - razvrstitev in vožnja skozi križišče, v katerem je promet urejen s svetlobnimi znaki ali ga ureja policist - vožnja po širših cestah, na katerih so označeni ali niso označeni prometni pasovi - vožnja po enosmerni cesti - vožnja po cesti zunaj naseljenega kraja - nočna vožnja v naseljenem kraju - nočna vožnja zunaj naseljenega kraja - samostojna vožnja zunaj naseljenega kraja v gostejšem prometu - samostojna vožnja v naseljenem kraju z gostim prometom - vožnja po avtomobilski cesti in cesti, rezervirani za motorna vozila
--	---	--	--

PRIPRAVA NA PRAKTIČNI PREIZKUS PRED KOMISIJO AVTOŠOLE	▪ priprava kandidata na preizkus iz praktične vožnje pred komisijo avtošole – ovrednotenje kakovosti samostojne vožnje ▪ izvajanje praktičnih voženj na določeni relaciji v naseljenem kraju in zunaj njega ▪ opozarjanje kandidata na posebnosti nočne vožnje ▪ presojanje o kandidatuvi zadostni usposobljenosti za opravljanje internega preizkusa iz vožnje	▪ zna kritično presoditi kandidatovo teoretično in praktično usposobljenost za opravljanje praktičnega dela voziškega izpita ▪ zna v primeru negotovosti kandidatu pravilno svetovati in ga motivirati za nadaljevanje in uspešen zaključek usposabljanja	▪ opiše pomen spremljanja in sprotnega vrednotenja usposobljenosti kandidata za voznika ▪ pozna razliko med preverjanjem in ocenjevanjem ▪ demonstrira s kandidatom izvedbo vaje na stopnji zahtevnosti, ki je enaka zahtevnosti na voziškem izpitu iz praktične vožnje
---	--	--	---

IZVEDBA PRAKTIČNEGA PREIZKUSA	▪ izvedba samostojne vožnje po navodilih in v skladu z zahtevami, ki so enake zahtevam komisije za vozniške izpite na izpitnih centrih ▪ preverjanje praktične uporabe teoretičnih spoznanj o cestnoprometnih predpisih in pravilih vožnje v konkretnih prometnih situacijah ▪ ustrezno svetovanje kandidatu, če ni uspešen (poglobitev teoretičnega znanja, spoštovanje prometnih pravil, izboljšanje tehnike vožnje...)	▪ kandidat za učitelja vožnje dobro pozna način izvedbe teoretičnega, še posebno pa praktičnega dela vozniškega izpita ▪ svoje vedenje o poteku in zahtevah vozniškega izpita pred komisijo za vozniške izpite zna uporabiti pri izvedbi samostojne vožnje s kandidatom za voznika motornih vozil ▪ je usposobljen za vrednotenje znanja iz vožnje po kriterijih, kot veljajo na vozniškem izpitu pred komisijo izpitnega centra	▪ pojasni tipične oblike preverjanja kandidatovega znanja na teoretičnem delu vozniškega izpita ▪ našteje in razloži kriterije ocenjevanja kandidatove usposobljenosti za samostojno vožnjo motornega vozila ▪ pozna in razloži vsebino (strukturo) zapisnika preizkusa znanja iz vožnje
NAPOTITEV KANDIDATOV NA PRAKTIČNI DEL VOZNIŠKEGA IZPITA (na IZPITNI CENTER)	▪ po dogovoru in v soglasju s kandidatom sme učitelj vožnje prijaviti kandidata na izpit iz praktične vožnje na izpitnem centru ▪ po dogovoru in v soglasju s kandidatom (lahko) učitelj vožnje s kandidatom izvede še dodatno usposabljanje v samostojni vožnji ▪ sodelovanje pri praktični vožnji kandidata na izpitu pred komisijo za vozniške izpite	▪ zna presoditi, katere elemente praktične vožnje bi bilo za uspeh na izpitu pred izpitno komisijo s kandidatom še potrebno utrditi (dosledno spoštovanje pravil, tehnika vožnje, površnost, ...) ▪ zna skladno s svojimi opažanji kandidatu primerno svetovati ▪ pozna postopek in spremno dokumentacijo ter pogoje, ki so predpisani za prijavo kandidata na izpit iz vožnje motornega vozila	▪ opiše postopek, ki ga izvede avtošola, in obveznosti kandidata pri prijavi (dokumentacija, ki jo mora predložiti)

VODENJE PREDPISANE DOKUMENTACIJE IN EVIDENC	▪ sprotno in temeljito vodenje evidenčnega kartona vožnje za posamezne kandidate ▪ izdelava zapisnika o preizkusu znanja iz vožnje ▪ zaključitev kandidatovega evidenčnega kartona (v primeru uspešno opravljenega praktičnega dela vozniškega izpita) in oddaja v arhiv avtošole ▪ hramba vseh dokumentov, ki jih je učitelj vožnje dolžan imeti pri sebi med usposabljanjem kandidata za vožnjo (dnevni razvid vožnje, kandidatov evidenčni karton vožnje, svoje vozniško dovoljenje in dovoljenje za učitelja vožnje)	▪ pozna predpisano dokumentacijo in evidence, ki jih mora kot učitelj vožnje voditi za vsakega kandidata za voznika motornega vozila določene kategorije	▪ našteje evidence, ki jih mora voditi učitelj vožnje, in dokumentacijo, ki jo mora izpolnjevati ▪ opiše dnevni razvid vožnje ▪ opiše evidenčni karton vožnje ▪ našteje, katere dokumente mora imeti učitelj vožnje pri sebi med usposabljanjem kandidata za vožnjo ▪ našteje vso dokumentacijo avtošole, ki se nanaša na usposabljanje kandidatov
PERMANENTNO USPOSABLJANJE UČITELJEV VOŽNJE IN SAMOIZOBRAŽEVANJE	▪ obvezna udeležba v programih rednega obnavljanja in dopolnjevanja znanja za učitelje vožnje in učitelje predpisov ▪ spremljanje tehnološkega razvoja na področju avtomobilizma	▪ se zaveda pomena permanentnega izobraževanja oziroma usposabljanja v svoji stroki ▪ zna poiskati koristne informacije za svoje delo v strokovni literaturi in strokovnih revijah ▪ zna poiskati razne informacije s pomočjo računalnika	▪ pojasni pomen kritičnega vrednotenja lastnega dela za kakovostno usposobljenost voznikov ▪ našteje nekaj primerov ustreznih strokovne literature ali druge vire informacij ▪ demonstrira osnovno uporabo računalnika ▪ demonstrira uporabo računalnika za iskanje informacij preko svetovnega spleta (internet)

	▪ spremljanje novosti na področjih, ki so pomembna za kakovostno in uspešno opravljanje dela učitelja predpisov (predpisi s področja varnosti cestnega prometa, predpisi s področja avtošolske dejavnosti, drugi pomembni predpisi in pravilniki s področja prometa...)	▪ pozna zakon o varnosti cestnega prometa, zakon o prevozih v cestnem prometu in ostale najpomembnejše zakone in podzakonske predpise, ki urejajo področje prometa: – pravilnik o avtošolah – pravilnik o prometni signalizaciji in prometni opremi na javnih cestah – pravilnik o napravah in opremi vozil v cestnem prometu – pravilnik o dimenzijah, masah in opremi vozil – pravilnik o znakih, ki jih dajejo policisti udeležencem v cestnem prometu – pravilnik o vozilih s prednostjo in vozilih za spremstvo – pravilnik o vozniškem izpitu – pravilnik o pogojih, ki jih morajo izpolnjevati vozila in vozniki vozil, s katerimi se prevažajo skupine otrok	▪ dokaže, da pozna temeljna poglavja Zakona o varnosti cestnega prometa po vsebini ▪ dokaže, da pozna vsebino temeljnih določb podzakonskih predpisov s področja cestnoprometne zakonodaje, avtošolske dejavnosti in drugih predpisov
	▪ prizadevanje za lastno usposobljenost za vožnjo vozila, ki je namenjeno poučevanju praktične vožnje kandidatov za voznike motornih vozil določene kategorije	▪ odlično obvlada vozilo, s katerim poučuje praktično vožnjo ▪ se je sposoben hitro prilagoditi novemu ali drugemu vozilu v primeru zamenjave voznega parka v avtošoli	▪ razloži, kaj pomeni biti usposobljen za vožnjo vozila, ki je namenjeno kandidatom za voznike motornih vozil za izvajanje vaj iz vožnje

	▪ spremljanje šolske zakonodaje ▪ spremljanje literature s področja vzgoje in izobraževanja, ki je po svoji vsebini neposredno povezana z delom učitelja predpisov ▪ skrbi za vestno opravljanje svojega dela in za korektne odnose z delodajalcem in strankami – kandidati za voznike	▪ pozna didaktiko, metodiko pouka, načine preverjanja ter vrednotenje in ocenjevanje znanja, oblikovanje testnih nalog in vprašanj ▪ pozna osnove delovne zakonodaje, poslovnega komuniciranja in poslovnega bontona	▪ dokaže, da pozna osnove s področja pedagogike ▪ pozna delovne obveznosti učitelja vožnje ▪ pozna pravice in dolžnosti, povezane z opravljanjem poklica ▪ pozna temeljne določbe Zakona o gospodarskih družbah in Zakona o delovnih razmerjih
--	--	---	---